

Λία Μεγάλου-Σεφεριάδη

Ἑβδομάδα Πέντε Ἡμερῶν

ἡ ΡΑΜΡΗΑΓ ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ
ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΛΑΒΗ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ
ΜΕ ΕΥΧΕΡΕΙΑ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ἢ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ
ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ: ικανοποιητικόν μισθόν, εβδομάδα
πέντε ἡμερῶν, προσθέτους κοινωνικάς παροχάς
μιάς προοδευτικῆς ἐπιχειρήσεως, ἰδεῶδες
κλίμα ἐργασίας.
Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά στείλουν βιογραφικόν
σημείωμα στό Τμήμα Προσωπικοῦ τῆς ΡΑΜΡΗΑΓ
ΕΛΛΑΣ ΑΒΕΕ Ταχ. Θυρίς 230

ΔΕΥΤΕΡΑ

Φορτηγατζήδες, λεωφορειοῦχοι, μεγαλομανάβηδες, μεγαλοχασάπηδες, ἀρεοπαγίτες, καθηγητάδες, διευθυντάδες, νοικοκυρές μέ καταρῶλες ἀνά χεῖρας, μύριοι σκουλικάνθρωποι κι ὁ ποιητής στό στάδιο τοῦ Σαντιάγκο μέ τά δάχτυλα καί τήν κιθάρα του τσακισμένα, ὁ ποιητής στό ἀπόσπασμα καί τά βιβλία του στήν πυρά. Στή νεόχτιστη πολυκατοικία, ψηλά, στό γωνιακό ρετιρέ, κῆποι κρεμαστοί μέ λεύκες, πεῦκα, χωνάκια καί τέντες λουλουδάτες ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ. Στό ἰσόγειο, ἀνάμεσα στά ἀπαστράπτοντα καταστήματα εἰδῶν ὑγιεινῆς, ΖΗΤῶ Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ἐνῶ λίγο πῶ κάτω ἡ ἐποχή τῆς τραγιάσκας κατεδαφίζεται. Στήν πρόσοψη, πού μένει ἀκόμη ὀρθή, τά σημάδια τοῦ Ἐρυθροῦ Δεκέμβρη· κάτω ἀπό ἐπάλληλα στρώματα λίπους, ὑαλοβάμβακα, «πιάσαμε-τήν-καλή», σταθερό σημείο ἐπ-αναφορᾶς γιά ὄσους περάσανε τά νιάτα μέσα σέ κείνο τό καμίνι. Τώρα πού σβῆσαν ὄλες οἱ φωτιές, μνημόσυνα δίνουν καί παίρνουν. Καθ' ἄπασαν τήν ἐπικράτειαν. Τώρα πού σβῆσαν ὄλες οἱ φωτιές, κανένα κουκλοθέατρο ἐπαναστατικό δέν τίς ξαναφουντώνει, κανένα ποτήρι κρασί. Τώρα πού σβῆσαν ὄλες οἱ φωτιές, ἀγκύλωση τῆς καρδιάς, ἡ πολιτική· ἐνῶ ἡ λογική τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος ἀναλλοίωτη διαμέσου τῶν αἰῶνων. «Ἐγώ ἦρθα ἀπό τή θάλασσα, ἀπό τήν Ἰωνία. Ἐσεῖς ἀπό πού ἦρθατε;» Ἀπρόσκοπα ἐκτελεῖ τό πούλμαν τό δρομολόγιό του καθώς ἀναδύεται πάλι στή μνήμη ὁ εἰκονικά ἐκτελεσμένος, τύφλα στό μεθύσι, πού τριγυρνοῦσε ἔξω ἀπ' τό γήπεδο παραμιλώντας. Μέσα ἀνέμιζαν σημαῖες καί συνθήματα. Δέ θά περάσεις; τόν προσκαλέσανε στήν εἴσοδο τῆς γιορτῆς. Ἐγώ ἔχω κάνει δήλωση, ἐγώ εἶμαι δηλωσίας ἐγώ, τρέκλιζε ὁ μεθυσμένος. Δέν πρέπει νά πίνεις, δέν κάνει, νά τό κόψεις, δέν εἶναι σωστό, ἕνας κομμουνιστής πρέπει, ἕνας ἀγωνιστής ὀφείλει, ὀφείλεις νά... ἀφέθηκε νά τόν πετροβολοῦνε μέ τίς παραινέσεις του οἱ νεαροί ὀδηγητές, πού ἦταν καί φοιτητές σάν τό γιό του, ἐνῶ αὐτός ἕνας ἀγράμματος, ἕνας τιποτένιος, ἕνας μεθύστακας σέ μιά ἥρωική ἐπέτειο.

Ἄνοιγουνε οἱ πόρτες ἀπό κρύσταλλο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο ἀνεβαίνει τίς μαρμαρίνες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο στό βάθος ἡ Πάρνηθα — κάρτ-ποστάλ κομμένη στίς διαστάσεις τοῦ παράθυρου μέ τίς σημαῖες τῆς Ἐταιρείας καί τοῦ Ἐθνους σέ πρῶτο πλάνο ἀνοίγει τήν πόρτα περπατάει ἀθόρυβα στή χρυσαφιά μοκέτα τό air condition μόλις κι ἀκούγεται ὁ φωτισμός τῆς ὀροφῆς ἀπλετος καί μελετημένος βιδῶνεται στήν καρέκλα μπροστά στό γραφεῖο ἀπό TEAK καί ἐν μέσω

* Ἀπό τήν ταινία τοῦ Θ. Ἀγγελόπουλου «Ἄθως»

χλιδής αρχίζει νά χτυπάει τά πληκτρα στή μία ξεβιδώνεται διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο κατεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό εστιατόριο ρίχνει τό κέρμα της παίρνει τή μάρκα της (δ,τι δίνεις παίρνεις) περιμένει στήν ουρά αρχίζει τό γεύμα σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον πολιτισμένο ευρωπαϊκό τοίχοι πολύχρωμοι τύχη καί τείχη τζαμαρίες γκαζόν σπαρμένοι στήν αίθουσα οί έπόπτες επί τῶ έργω μετά άπ' τό τακτικό service στα περισκόπια — αυτιά (τά μοναδικά καθαρά τους όργανα) διασχίζει τό εστιατόριο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό Μέγα Κτίριο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο πατάει στή χρυσαφιά μοκέτα βιδώνεται στή θέση της καί μέσα στή χλιδή χτυπάει τά πληκτρα στις 4.30 ξεβιδώνεται

ΤΡΙΤΗ

Πρώι-πρώι τό ραδιόφωνο του πούλμαν τής 'Εταιρείας — όλα τά ραδιόφωνα όλων τών πούλμαν — στή διαπασών: 'Η παγκόσμιος ήμέρα άποταμιεύσεως εορτάσθη σέ πανηγυρική άτμόσφαιρα στή μεγάλη αίθουσα τελετών του Μεγάρου του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου «Νέοι τής 'Ελλάδος, πυκνώστε τίς τάξεις τών καταθετών του ταχυδρομικού ταμειυτηρίου! Για νά μεγαλουργήσει ή πατρίς! 'Η 'Ελλάς καί τό Ταχυδρομικόν Ταμειυτηριον άς άποτελέσουν τά ύπερτατα ιδανικά σας. Προσβλέπομεν, νέοι τής 'Ελλάδος σέ σās καί ελπίζομεν ότι θά άνταποκριθήτε εις τά μυνύματα τών καιρών!» Μετά τό πέρας τής όμιλίας του κ. ύφυπουργου άνέβηκε στό βήμα εν μέσω χειροκροτημάτων ό κύριος, οί κύριοι, ό κύριος, ή κυρία, οί κυρίες, οί κύριοι. 'Επουσιώδεις-εν-ύπερεπαρκεία εν μέσω χειροκροτημάτων πάντα, πυκνού άκροατηρίου πάντα, πανηγυρικής άτμόσφαιρας πάντα καί πάντα. Τέλος, ό οδηγός, πατώντας καί ξαναπατώντας τά κουμπιά καί παρακάμπτοντας τό γρηγορότερο «τά δυό σου χέρια πήρανε», άνακάλυψε σ' έναν πειρατικό τή μουσική πού ποθούσε: φανταστείτε δ,τι χειρότερο μπορεΐτε. Χειρότερο άκόμη κι άπ' αυτήν τήν 'ϊδια τήν Παγκόσμιον 'Ημέραν 'Αποταμιεύσεως! Τά γούστα του πουλματζή έχουν ώστόσο τό προσόν τής σαφήνειας, ενώ ό μεταφορέας, μερακλωμένος άπ' τίς κασέτες του Βαμβακάρη καί του Τσιτσάνη, καθώς έτρεχε τό τρίκυκλο, «θέλω ν' αγοράσω μιά κασέτα κι εκείνου, μωρέ, πώς τότε λένε, πού τραγουδάει, πώς τό λέει νά δεις, θά γίνω χαλί νά μέ πατήσεις, ό Βοσκόπουλος ντέ, μου ραγίζει τήν καρδιά» έλεγε συνεχίζοντας νά μερακλώνει μέ τόν Βαμβακάρη.

'Ανοιγουνε οί πόρτες από κρύσταλλο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο άνεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο στό βάθος ή Πάρνηθα — κάρτ-ποστάλ κομμένη στις διαστάσεις του παραθύρου μέ τίς σημαίες τής 'Εταιρείας καί του 'Εθνους σέ πρώτο πλάνο ανοίγει τήν πόρτα περπατάει άθόρυβα στή χρυσαφιά μοκέτα τό air condition μόλις κι άκούγεται ό φωτισμός τής όροφής άπλετος καί μελετημένος βιδώνεται στήν καρέκλα μπροστά στό γραφείο από ΤΕΑΚ καί εν μέσω χλιδής αρχίζει νά χτυπάει τά πληκτρα στή μία ξεβιδώνεται διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό εστιατόριο ρίχνει τό κέρμα της παίρνει τή μάρκα της (δ,τι δίνεις παίρνεις) περιμένει στήν ουρά αρχίζει τό γεύμα σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον πολιτισμένο ευρωπαϊκό τοίχοι πολύχρωμοι τύχη καί τείχη τζαμαρίες γκαζόν σπαρμένοι στήν αίθουσα οί έπόπτες επί τῶ έργω μετά από τό τακτικό service στα περισκόπια-άφτιά (τά μοναδικά καθαρά τους όργανα) διασχίζει τό εστιατόριο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό Μέγα Κτίριο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο άνεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο πατάει στή χρυσαφιά μοκέτα βιδώνεται στή θέση της καί μέσα στή χλιδή χτυπάει τά πληκτρα στις 4.30 ξεβιδώνεται.

ΤΕΤΑΡΤΗ

7.20 στή στάση. Τά κοριτσάκια περιμένοντας τό σχολικό χορεύουν πιασμένα άπ' τό χέρι καί τραγουδοῦν «ένα νερό κυρά-Βαγγελιά, ένα νερό, κρύο νερό». 'Απέναντι άπ' τήν ἐκκλησία μέ κόκκινη μιογιά ΕΑΜ ΕΛΑΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ καί μέ μπλέ ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Κόκκινο τῆς φωτιάς, κόκκινο τῆς καρδιάς: Ένας ἐπαναστάτης ανάμεσα στά χρώματα. «Κατάφερε τό κάθαρμα κι αυτοκτόνησε» διηγούνταν στό γραφείο ἔπειτα ἀπό δεκαετίες ὁ οἰκογενειάρχης βασιανιστής γιά κάποιον πού δέν εἶχε ὁμολογήσει. Μπροστά άπ' τό κόκκινο φανάρι ένα τρίκυκλο φορτωμένο πάγο. Μ' ένα τεράστιο πρίονο κόβει ὁ γύφτος τίς παγοκολόνες, τίς ἀκουμπάει σ' ένα τσουβάλι καί τίς μεταφέρει στό γωνιακό ἰχθυοπωλεῖο. Στό ἐργοστάσιο παγοποιίας δίπλα στοῦ 'Αλλατίνη πηγαίναμε κάποτε κάθε πρωί μέ δίχτυα. Κάτι τεράστιοι ἰμάντες γυροῦσαν μέ δαιμονισμένο θόρυβο σ' ένα κτίριο ὑγρό καί σκοτεινό. 'Από τό δάπεδο λείπαν πολλές σανίδες. Δέν τίς ἀντικατέστησαν ποτέ. Πάντοτε κινδυνεύουμε. 'Από πάντα κινδυνεύαμε. Γι' αὐτό, παρόλο πού τό «βόειον κρέας διχάζει τήν ΕΟΚ», ἡ ἐνωμένη — ὡς τό θάνατο, γιά τό θάνατο — Εὐρώπη ἐπισπεύδει τή νομοθεσία γιά τήν ἔκδοση τῶν τρομοκρατῶν, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή συλλαμβάνονται οἱ προδότες τῆς Σαγκάης, πού — ὡς γνωστόν — κάνανε σημεῖα καί τέρατα. "Ὅπως ὄλοι οἱ προδότες εἰσάγανε κι αὐτοί πορνοφίλμ άπ' τό Χόγκ-Κόγκ. "Ὅπως ὄλοι οἱ προδότες βασιανίσανε κι αὐτοί ἀπάνθρωπα τόν Πρόεδρο πρὶν πεθάνει, ἐπιχείρησαν ἐπιαναφορά τοῦ καπιταλισμοῦ. "Ὅπως ὄλοι οἱ προδότες — ὅπως ὄλοι οἱ χαμένοι... 'Αραγῆς καί σαφῆς τῶν 'Αποπάνω ἡ Διεθνῆς: 'Ελευθερία-ῶς-ἐδῶ-καί-μή-παρέκει.

'Ανοίγουνε οἱ πόρτες ἀπό κρύσταλλο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο ἀνεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο στό βάθος ἡ Πάρνηθα — κάρτποστάλ κομμένη στίς διαστάσεις τοῦ παραθύρου μέ τίς σημαῖες τῆς 'Εταιρείας καί τοῦ 'Εθνους σέ πρῶτο πλάνο ἀνοίγει τήν πόρτα περπατάει ἀθόρυβα στή χρυσαφιά μοκέτα τό αἰγ condition μόλις κι ἀκούγεται ὁ φωτισμός τῆς ὀροφῆς ἄπλετος καί μελετημένος βιδῶνεται στήν καρέκλα μπροστά στό γραφείο ἀπό TEAK καί ἐν μέσω χλιδῆς ἀρχίζει νά χτυπᾶ τά πληκτρα στή μία ξεβιδώνεται διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο βγαίνει στό ὑπαιθρο μπαίνει στό ἐστιατόριο ρίχνει τό κέρμα τῆς παίρνει τή μάρκα τῆς (ὄ,τι δίνεις παίρνεις) περιμένει στήν οὐρά ἀρχίζει τό γεῦμα σ' ένα εὐχάριστο περιβάλλον πολιτισμένο εὐρωπαϊκό τοῖχοι πολύχρωμοι τύχη καί τείχη τζαμαρίες γκαζόν σπαρμένοι στήν αἴθουσα οἱ ἐπόπτες ἐπὶ τῶ ἔργω μετά ἀπό τό τακτικό service στά περισκόπια-αὐτιά (τά μοναδικά καθαρά τους ὄργανα) διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο ἀνεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο πατάει στή χρυσαφιά μοκέτα βιδῶνεται στή θέση τῆς καί μέσα στή χλιδή χτυπάει τά πληκτρα στίς 4.30 ξεβιδώνεται.

ΠΕΜΠΤΗ

'Ο χαφιές τοῦ λεωφορείου γλυκοσταλιάζει μέ μίαν ἐργάτρια, πού ἀνεβαίνει στίς Πολυκατοικίες. 'Έχει τά χάλια τῆς καί τό προσόν νά εἶναι φλύαρη.

'Ο χαφιές τοῦ λεωφορείου, ὁ χαφιές τοῦ γραφείου, τοῦ τρόλεϊ, τοῦ ἠλεκτρικοῦ, τοῦ δρόμου, τοῦ πεζοδρομίου. 'Ο χαφιές τοῦ ζαχαροπλαστείου, τοῦ ἀσπασέρ, τῆς πιτσαρίας, τοῦ φωταγωγῶ, τοῦ κλιμακοστασίου. 'Ο χαφιές τοῦ διπλανοῦ διαμεσματος, τοῦ πάνω διαμερίσματος, τοῦ κάτω διαμερίσματος, του θυρωρείου. 'Ο χαφιές τοῦ γηπέδου, τῶν δημοσίων οὐρητηρίων, τῆς κεντρικῆς πλατείας, τῆς λεωφόρου καί τῶν παρόδων. 'Ο χαφιές τοῦ πανεπιστημίου, τῆς ἀκαδημίας, τοῦ φροντιστηρίου, τοῦ ἐργοστασίου. 'Ο χαφιές τῆς λαϊκῆς, τοῦ κινηματογράφου, τῆς τράπεζας, τῆς ὑπεραγορᾶς, τοῦ ΙΚΑ, τοῦ ξενοδοχείου. 'Ο χαφιές τοῦ τρένου, τοῦ πούλμαν, τοῦ πλοίου, τοῦ ἀεροπλάνου, τοῦ ἀρχιελάγου, τοῦ θέρου, τοῦ χειμῶνα, τῆς ἀνοιξῆς

Σχέδιο: Εύα Μπέη

καί τοῦ φθινόπωρου. Ὁ χαφιές τῆς κρεβατοκάμαρας, τῆς ταβέρνας, τοῦ μπάρ, τοῦ καπηλειοῦ, τοῦ θεάτρου, τοῦ θερέτρου. Ὁ χαφιές τῶν ὄρειων, τῶν πεδινῶν καί τῶν παράλιων περιοχῶν. Ὁ χαφιές τοῦ εὐκρατοῦ κλίματος, τοῦ ἠπειρωτικοῦ, τοῦ τροπικοῦ, τῶν 24 ὥρῶν τοῦ 24ώρου. Ὁ χαφιές ὁ μισοξεχασμένος, ὁ παντοτινά δικός μας.

Ἄνοιγουνε οἱ πόρτες ἀπό κρύσταλλο διασχίζει τόν γκριζο διάδρομο ἀνεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκριζο διάδρομο στό βάθος ἡ Πάρνηθα — κάρτ-ποστάλ κομμένη στίς διαστάσεις τοῦ παράθυρου μέ τίς σημαίες τῆς Ἑταιρείας καί τοῦ Ἔθνους σέ πρῶτο πλάνο ἀνοίγει τήν πόρτα περπατάει ἀθόρυβα στή χρυσαφιά μοκέτα τό air condition μόλις κι ἀκούγεται ὁ φωτισμός τῆς ὀροφῆς ἄπλετος καί μελετημένος βιδώνεται στήν καρέκλα μπροστά στό γραφεῖο ἀπό TEAK καί ἐν μέσω

χλιδής αρχίζει νά χτυπάει τά πλήκτρα στή μία ξεβιδώνεται διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό έστιατόριο ρίχνει τό κέρμα της παίρνει τή μάρκα της (δ,τι δίνεις παίρνεις) περιμένει στήν ουρά αρχίζει τό γεύμα σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον πολιτισμένο ευρωπαϊκό τοίχοι πολύχρωμοι τύχη και τείχη τζαμαρίες γκαζόν σπαρμένοι στήν αίθουσα οί επόπτες επί τῶ έργω μετά από τό τακτικό service στά περισκόπια-αυτιά (τά μοναδικά καθαρά τος όργανα) διασχίζει τό έστιατόριο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό Μέγα Κτίριο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο ανεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο πατάει στή χρυσαφιά μοκέτα βιδώνεται στή θέση της και μέσα στή χλιδή χτυπάει τά πλήκτρα στίς 4.30 ξεβιδώνεται.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ένας έσατζής χάσκει στή διάβαση μέ τό γκλόμπ άριστερά, τό περίστροφο δεξιά στό ζωνάρι και τό χέρι νά σκαλίζει τά υπερτροφικά του όργανα. ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΗΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΑΡΧΙΠΡΟΜΟΚΡΑΤΗ και παρακάτω ΟΥΔΕΙΣ ΕΒΑΣΑΝΙΣΘΗ γράφει ή φυλλάδα του μπροστινού καθίσματος. «Στά 'λεγα, δέ στά 'λεγα;» κούνησε δίπλα της τό κεφάλι μία μεσόκοπη έργάτρια «Οί άτιμοί σ' αυτόν τόν τόπο δέν τιμωρούνται. Κυβερνούν...» Πολλά κορμάκια πέσανε/πολλά κορμιά θά πέσουν. Αύθόρμητος ό δεκαπεντασύλλαβος, σημαδιακός και ΤΟ (ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ) ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ (ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ) έντός γαλανού πλαισίου μέ πρό 20ετίας πατρικόν μειδίωμα εις θέσιν περιόπτον υπεράνω πάντων και Γερμανία στον άγώνα για τά κοινά ιδεώδη, μάς καθησυχάζουν στρατάρχες και ύπουργοί, παρασημοφορημένοι τά άνομήματά τους. "Όσο για τό γερμανικό θαύμα, ταξινομημένο σε κουτάκια, προγραμματισμένο, κωδικοποιημένο. Σ' ένα λευκό κουτάκι κλειδωμένος ό Κίνδυνος χωρίς χρώμα, χωρίς ήχο, χωρίς ήλιο φώς, χωρίς μολύβι και χαρτί, μέ τήν τραχεία μοναχά σπασμένη. Και ή κοινή γνώμη μπουκωμένη σίνκεν, πατάτες, ξύγκια, λουκάνικα και μπίρα. Η κοινή γνώμη μπουκωμένη δόσεις, οίκονομία, τάξη, εργασία και τό Σαββατοκύριακο σπόρ, έκδρομές, ψυχαγωγία. Η κοινή γνώμη μπουκωμένη όρθοφροσύνη, σωφροσύνη, νομιμοφροσύνη, φιλικατζιδοφροσύνη, παχυδεμοφροσύνη. Θαύμα γερμανικό, θαύμα οικονομικό—ό φασισμός δέν έχει τέλος.

Ανοίγουνε οί πόρτες από κρύσταλλο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο ανεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο στό βάθος ή Πάρνηθα — κάρτ-ποστάλ κομμένη στίς διαστάσεις του παράθυρου μέ τίς σημαίες της Έταιρείας και του Έθνους σε πρώτο πλάνο ανοίγει τήν πόρτα περπατάει άθόρυβα στή χρυσαφιά μοκέτα τό air condition μόλις κι άκούγεται ό φωτισμός της όροφής άπλετος και μελετημένος βιδώνεται στήν καρέκλα μπροστά στό γραφείο από TEAK και έν μέσω χλιδής αρχίζει νά χτυπάει τά πλήκτρα στή μία ξεβιδώνεται διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό έστιατόριο ρίχνει τό κέρμα της παίρνει τή μάρκα της (δ,τι δίνεις παίρνεις) περιμένει στήν ουρά αρχίζει τό γεύμα σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον πολιτισμένο ευρωπαϊκό τοίχοι πολύχρωμοι τύχη και τείχη τζαμαρίες γκαζόν σπαρμένοι στήν αίθουσα οί επόπτες επί τῶ έργω μετά άπ' τό τακτικό service στά περισκόπια-αυτιά (τά μοναδικά καθαρά τους όργανα) διασχίζει τό έστιατόριο βγαίνει στό ύπαιθρο μπαίνει στό Μέγα Κτίριο διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο ανεβαίνει τίς μαρμάρινες σκάλες διασχίζει τόν γκρίζο διάδρομο πατάει στή χρυσαφιά μοκέτα βιδώνεται στή θέση της και μέσα στή χλιδή χτυπάει τά πλήκτρα στίς 4.30 ξεβιδώνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟ

Ουρές τά αυτοκινητάκια μέ τά πλεκτά μαξιλαράκια σέ φόντο σατινέ ρός κυλοτί, μέ κομπολόγια, τσίπς, κουκλάκια καί άγιους Χριστόφορους, ραδιοκασετόφωνα, ΜΗΝ ΤΡΕΧΕΙΣ ΜΠΑΜΠΑ, φοΰντες καί φορητές τηλεοράσεις.

Ουρές τά αυτοκινητάκια μέ τά κουρδιστά άνθρωπάκια στό τιμόνι: ή ελληνική φυλή έμπνεομένη από τό ιδεώδες του week-end όδεΰει πρός τά πεπρωμένα της.

Εΰρωπαϊοί πλέον μέ τά όβλα μας. Έκατέρωθεν της λεωφόρου ήμίγυμνες γκόμενες έναγκαλιζόμενες τό τίμιον καί υπερήφανον σΰμα τών Έλλήνων φορτηγατζήδων (τό όποϊον οΰδεμίαν σχέσηιν έχει μέ τούς έλαχίστους άφρονες, πού δέν αγοράζουν προϊόντα DUNLOP) καί ύποσχόμενες μιά φόρμα συνεργείου ως extra δΰρω μέ κάθε αγορά έλαστικών. Πανομοιότυπες μέ τήν γκόμενα-Τύχη, πού άπ' τό κέρασ τής 'Α-μάλθειας της έρρε άφειδΰς τό χαρτονόμισμα, ενΰ τό άψογο μπουτί πρόβαλε άπ' τό σχιστό της μάξι κι 'Εκείνη χαμογελοΰσε σαγηνευτικά στους Βουδαπεστιανούς διαβάτες. «Μικροαστικός σοσιαλισμός;» ρώτησαν τό μέλος τής νεολαίας. Τότε τούς παρακάλεσε χαμηλόφωνα νά περάσουν στό άλλο δωμάτιο, «τό σΰμα του καλοριφέρ είναι σκέτο τηλέφωνο καί μπορεί νά μάς άκούσουν οί επάνω πού τρώνε αυτή τήν ΰρα στή κουζίνα».

Ουρές τά αυτοκινητάκια μέ τά κουρδιστά άνθρωπάκια στό τιμόνι. Ουρές τά καρτσάκια πού σέρνουν μέ κατάνυξη τά κουρδιστά άνθρωπάκια μέσ στό καθεδρικό σουπερ-μάρκετ μέ φαγΰσιμη ύπόκρουση Ravel, Chopin καί Mozart! Σάββατο τής άργίας, Σάββατο τής άφθονίας. Εΰλογημένη άς είσαι πολυεθνική μέ τήν εβδομάδα τών πέντε ήμερΰν Σου.

ΚΥΡΙΑΚΗ

«'Ο λαός δέν ξεχνά, τούς άγωνιστές τιμά!» 'Από νωρίς έδειχνε πός θά βρέξει. Μετά βίας γέμισαν λίγες κερκίδες στόν Πανιώνιο, ενΰ τό «άι Καρμέλα» χτυποΰσε στό άδειο πέταλο κι επέστρεφε τσακισμένο. 'Ο φίλαθλος λαός άπΰν οικογενειακΰς, week-endικΰς, σουπερμαρκετικΰς, έλαφρολαϊκΰς, άποταμειυτικΰς, χασαποταβερνικΰς, «επαναστατικΰς», χιλιοφορτωμένος ύποσχέσεις επάμιλλες τών εΰρωπαϊκΰν — δυτικΰν τε καί ανατολικΰν. Στήν εξέδρα, στό κέντρο του γηπέδου, οί 'Ισπανοί έξόριστοι, σάν πάνω σέ σχεδία, έριχναν μιά μπουκάλα μέ μηνύματα στό τέλμα τής «εΰζΰας» μας.

—'Όσο τό στομάχι γεμίζει, τί περιμένεις; Μά καί ν' άδειάσει, τί περιμένεις πάλι; Στόχος σέ κάθε περίπτωση τό σουπερ-μάρκετ κ.ο.κ. κ.ο.κ.

Καταναλωτική θαλπωρή, κομματική θαλπωρή. "Ας βρέχει έξω κι άς φυσάει: έμεις είμαστε μέσα.

'Ο λαός δέν ξεχνά-ξεχνά. 'Ο λαός δέν αγαπάει τή βροχή.

